

men også vækst i det private forbrug. Jeg vil blot sige helt ærligt, at det er ikke et problem for regeringen, at borgerne får flere ressourcer til rådighed. Det er faktisk noget, vi gik til valg på, for vi sagde op til valget, og det står også i regeringsgrundlaget, at hvis det blev muligt, ville vi sænke skatterne fra den 1. januar 2004. Det gør vi også, og som det er sagt, er det de første ærlige skattelettelser i 30 år.

Ideen er, at borgerne i almindelighed får større frihed til selv at vælge, hvordan de vil indrette deres dagligdag, og større frihed til selv at vælge varer og forbrugsgoder, når de køber ind. Regeringen mener ikke, det er negativt, at samtidig med at det offentlige får flere penge til rådighed, får borgerne også flere penge til rådighed. De får i virkeligheden større valgmuligheder, end de har haft tidligere, fordi de nu kan erhverve nogle goder, de ikke kunne betale tidligere.

Mange har citeret mig for at sige, at man skal kunne købe store, dyre biler. Det har jeg altså ikke sagt. Jeg har sagt, at hvis man ryster lidt på hånden, fordi ens bil skal til syn, kunne det måske være en god idé, at man overvejede at købe en ny, miljøvenlig bil. Jeg synes, det i virkeligheden ville være et godt bidrag til miljøet i en tid, hvor der måske kører for mange biler rundt, som belaster miljøet, hvis de kunne blive udskiftet med mere miljøvenlige biler, men det er en personlig indstilling.

Regeringen giver et bidrag til, at de private husstande får lidt mere til rådighed, for i virkeligheden er det også en forudsætning for at fordele vækst og velfærd retfærdigt i Danmark, at private husholdninger er lige så godt i stand til at få fremgang i deres forbrugsmuligheder, som det offentlige er i stand til at få fremgang i sine forbrugsmuligheder.

Så kan man sige: Ja, der er større overskud end forventet, og der bliver også en større gældsnedbringelse, end man selv havde forventet. Men det er kun den økonomiske side af sagen, hvor er visionerne? Sandheden er, og det vil man se over tid, at det er et ganske andet dansk samfund, som tegner sig. Vi er midt i en omstillingsproces til et system med velfærd og valgfrihed, hvor den enkelte dansker kan få lov til at bestemme meget mere selv. Økonomien skrues sådan sammen, at man kan vælge gode, offentlige serviceydelser, men også får nogle alternative muligheder. Solidariteten består i, at den ydelse, vi bevilger hinanden til offentlige goder, også kan følge med til andre valg end dem, som folkevalgte borgmestre og politikere har stillet til

rådighed for borgerne. Der bliver en anden frihed, når det gælder børnepasning, børnehave, vuggestue, folkeskole, ældreområdet, dagpleje, plejehjem og ældreboliger, fordi der bliver frit valg på tværs af kommunegrænserne, og der bliver også en anden mulighed for frit valg, når det gælder behandling på sygehusene. Det er altså et ganske andet samfund af frihed, der tegner sig, altså den mere visionære side af sagen.

Der ligger selvfølgelig også i økonomien, at der er massive fremskridt i de aftaler, der er indgået, og som vi med tilfredshed vil se blive vedtaget om lidt. Der sker en massiv satsning på at forbedre vilkårene for tryghed for danskerne ved at give politiet nogle muligheder, det ikke har i dag, fordi der bliver ansat flere betjente, og der gøres en massiv indsats for kriminalforsorgen. Til den mere bløde del hører en massiv indsats for kulturen, bl.a. for Rigsarkivet, og en visionær trafikplan.

Kl. 17.45

Et meget bredt flertal i Folketinget står bag en visionær aftale om flere penge til folkeskolen og uddannelse som sådan. Igen er sandheden, at der aldrig nogen sinde er brugt flere penge til unge som gruppe, end der bliver brugt i 2004, og der er heller aldrig brugt flere penge til ældre som gruppe, end vi gør i 2004. Når det gælder uddannelse i almindelighed, vil man jo også se, at der ikke er noget land, der giver så meget uddannelsesstøtte, som vi giver i Danmark. Vi har verdensrekord i uddannelsesstøtte, vi giver dobbelt så meget, som man giver i Sverige eller Norge, og der går en meget større andel til stipendi-er.

Vi har en velfærdsudvikling, hvor der ikke er tale om generationstyveri. Alle prognoser viser, at de næste generationer får større velfærd end de generationer, der lever nu. Lige så vel som vores generation har oplevet en velfærd, som vores forældre ikke oplevede, vil man se, at de kommende generationer kommer til at opleve en større velfærd, end vi har set. Vores opgave er, at de goder, vi bevilger hinanden, skal vi også betale for i vores egen generations levetid, så den gæld, vi afleverer, bliver mindre end den, vi overtog, og det er præcis på det spor, regeringen er.

Jeg glæder mig egentlig over det arbejde, der er gjort af Folketinget. Det er rigtigt, at der er et forlig, som godt kunne være blevet bredere, hvis vi ikke fra visse sider havde mødt den indstilling, at når det gjaldt bl.a. politi og kriminalforsorg, ville man godt have forlig, men man ville